

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ ΜΑΣ

(Εβρ. 1, 10 – 2, 3)

Διαβάζοντας κάποιος την αρχή του σημερινού αποστολικού αναγνώσματος, θα θυμηθεί το βιβλίο του Ιώβ, όταν εκείνος άρχισε να αναρωτιέται γιατί του συμβαίνουν τόσα κακά και ο Θεός του απάντησε:

«Ποιος είσ' εσύ, που τα δικά μου σχέδια αμφισβητείς;
Γιατί μιλάς για πράγματα που δεν καταλαβαίνεις;
Σαν άντρας τώρα, ετοιμάσου, εμπρός!
Εγώ θα σε ρωτάω κι εσύ θα μου αποκρίνεσαι.
Πού ήσουν εσύ, όταν εγώ θεμελίωνα τη γη; Πες μου το, αν το γνωρίζεις.
Ξέρεις ποιος όρισε τις διαστάσεις της; Ποιος τέντωσε σκοινί να τη μετρήσει;
Πάνω σε τι στηρίγματα μπήκαν τα θεμέλιά της
ή ποιος της τοποθέτησε το γωνιακό λιθάρι;
Όταν δημιούργησα τα άστρα, με φωνές μεγάλες και με θαυμασμό
με ύμνησαν όλοι οι άγγελοί μου» (Ιώβ 38, 2-7).

Αξίζει να διαβάσει κανείς ολόκληρο το βιβλίο του Ιώβ, μα τα κεφάλαια 38 – 41 θα κάνουν σίγουρα τον κάθε αναγνώστη να ανατριχιάσει ακούγοντας τον Κύριο να μιλάει, διότι εκεί θα καταλάβει την παντοδυναμία του Θεού και την ατελείωτη σοφία του, η οποία είναι τόσο μεγαλύτερη από την δική μας, που αν μπορούμε να δεχτούμε το γεγονός ότι δεν είμαστε ικανοί να καταλαβαίνουμε το κάθε τι που κάνει ή που επιτρέπει ο Θεός, θα μπορέσουμε τουλάχιστον να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη σε Αυτόν. Όπως ένα μικρό παιδί που εμπιστεύεται τον πατέρα του, χωρίς να καταλαβαίνει το πώς και το γιατί.

Κάπως έτσι λοιπόν, αρχίζει και το σημερινό μας αποστολικό ανάγνωσμα, μόνο που δεν μιλάει ο Θεός στον απόστολο Παύλο, αλλά ο απόστολος μιλάει στους Εβραίους χριστιανούς της Παλαιστίνης διά του Αγίου Πνεύματος και λέει για τον Κύριο· «Εσύ Κύριε στην αρχή θεμελίωσες την γη και οι ουρανοί είναι έργα των χεριών σου. Αυτοί κάποτε θα καταστραφούν, ενώ εσύ παραμένεις. Ναι όλοι θα παλιώσουν σαν ένδυμα και σαν ρούχο που φορεί κανείς θα τους τυλίξεις και θα τους αλλάξεις». Είναι σαν να λέει· Δεν καταλαβαίνω πώς θεμελίωσες την γη, Κύριε, ούτε καταλαβαίνω πώς έφτιαξες τους ουρανούς, αλλά αυτό δεν πειράζει. Σημασία έχει ότι εσύ γνωρίζεις και ότι εγώ πιστεύω και γνωρίζω ότι είναι δικά σου έργα. Με αυτά που λέγει ο Παύλος τονίζει την θεότητα του Χριστού. Αυτό είναι το κύριο θέμα της προς Εβραίους επιστολής του. Ο Χριστός που ήλθε σαν άνθρωπος ως ο κατ' εξοχήν προφήτης και μεσίτης του Θεού μετά τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης είναι υιός του, ακτινοβολία της ένδοξης μορφής του και απaráλλακτη εικόνα της ουσίας του (πρβλ. Εβρ. 1,1-3).

Στην συνέχεια διαβάζουμε ότι ο ενσαρκωθείς Θεός είναι αμετάβλητος. Δεν αλλάζει ποτέ. Γράφει ο απόστολος Παύλος: «Εσύ όμως είσαι πάντοτε ο ίδιος (αναλλοίωτος, αμετάβλητος) και τα έτη σου δεν πρόκειται να τελειώσουν ποτέ (είσαι αιώνιος)». Μόνο ο Θεός είναι αμετάβλητος, όλα τα άλλα αλλάζουν. Η γη και ο ουρανός θα καταστραφούν· θα παλιώσουν όπως παλιώνουν τα ρούχα και όπως αλλάζουμε τα ρούχα, έτσι και ο Κύριος θα αλλάξει την κτίση. Ο Κύριος που ενσαρκώθηκε, ο ένας της Αγίας Τριάδος όπως τον χαρακτηρίζουν οι πατέρες της Εκκλησίας, είναι ο δημιουργός Θεός και θα ανακαινίσει το σύμπαν ολόκληρο.

Πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας, ότι ο Παύλος απευθύνεται στους ομοεθνείς του χριστιανούς, οι οποίοι αντιμετώπιζαν τότε προβλήματα και διωγμούς λόγω της πίστεώς τους και άρχισαν να ταλαντεύονται μήπως δεν έκαναν καλά που αρνήθηκαν τον ιουδαϊσμό. Μήπως ο Χριστός δεν ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας και ο αληθινός Θεός και Σωτήρας των ανθρώπων. Γι' αυτό ο Παύλος πιο κάτω συγκρίνει τον Χριστό με τους αγγέλους και τον παρουσιάζει ότι είναι ανώτερος, γιατί είναι ο ίδιος ο Θεός.

«Σε ποιον από τους αγγέλους είπε ποτέ ο Θεός, Κάθισε στα δεξιά μου, μέχρι να καταστήσω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου»; Εννοείται σε κανέναν. Μόνο στον Κύριό μας.

Και συνεχίζει και ρωτάει για τους αγγέλους: «Δεν είναι όλοι πνεύματα που υπηρετούν και αποστέλλονται για χάρη εκείνων πού πρόκειται να κληρονομήσουν την σωτηρία»; Ξεχωρίζει εδώ τον Χριστό από τους αγγέλους. Αυτά να τα βλέπουν οι διάφοροι αιρετικοί και κακόδοξοι της εποχής μας, οι “αρειανοί” της εποχής μας, που δεν πιστεύουν στην Θεότητα του Χριστού και κηρύττουν ότι είναι απλά ένα πλάσμα του Θεού, ένας άγγελος, έστω και αρχάγγελος του Θεού. Δεν τα βλέπουν όμως.

Συνεχίζει ο Παύλος και λέει: «Αν ο λόγος, που κηρύχτηκε μέσω αγγέλων, είχε κύρος και κάθε παράβαση είχε ως συνέπεια την δίκαια ανταπόδοση, πώς θα ξεφύγουμε εμείς, εάν δείξουμε αμέλεια για μια τόσο μεγάλη σωτηρία»; Η αμέλεια δεν θεωρείται σπουδαίο ελάττωμα από τους ανθρώπους ή κάτι το πολύ κακό. Πολλές φορές μάλιστα την επικαλούμαστε για να δικαιολογηθούμε. «Αμέλησα και δεν ήρθα». «Αμέλησα και δεν έστειλα γράμμα». «Αμέλησα και δεν πήγα στο γιατρό» και άλλα πολλά παρόμοια. Δηλαδή δεν το έκανα από κακή πρόθεση ούτε σκεπτόμενος πονηρά, απλώς αμέλησα. Κι όμως αυτό που δεν το θεωρούμε τίποτα για την αγία Γραφή και τους πατέρες είναι θανάσιμο αμάρτημα. Είναι το δόκανο με το οποίο συλλαμβάνονται από το Διάβολο οι περισσότεροι των ανθρώπων.

Ποια είναι η τόσο μεγάλη σωτηρία; Είναι ο Κύριός μας, ο Χριστός μας, ο λόγος του Χριστού μας! Είναι η σάρκα και το αίμα του Κυρίου μας! Αυτή η σωτηρία, λέει ο απόστολος, «άρχισε να κηρύττεται από τον ίδιο τον Κύριο και βεβαιώθηκε σε μας από τους αυθηκόους μάρτυρες, τους αποστόλους. Ο ίδιος δε ο Θεός συνεπιβεβαιώνει και με σημεία και καταπληκτικά θαύματα και με διάφορες θαυματουργίες και με χαρίσματα, που το Άγιο Πνεύμα διαμοιράζει κατά τη θέλησή του».

Να προσέξουμε λοιπόν. Ο ίδιος ο Κύριος λέγει στην Αποκάλυψη «Εγώ στέκομαι στην πόρτα και την χτυπώ. Αν κάποιος ακούσει την φωνή μου και μου ανοίξει, θα μπω, και θα φάω μαζί του και αυτός μαζί μου» (Αποκ. 3,20). Αυτό κάνει ο Κύριός μας, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, που κατέβηκε για εμάς και έλαβε ανθρώπινο σώμα· χτυπάει κάθε μέρα και κάθε στιγμή της ζωής μας την πόρτα μας, για να αξιωθούμε να ζήσουμε αιωνίως στο πλευρό του. Ας του ανοίξουμε γρήγορα και με χαρά.